

PSALM 126

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, eigenlijk heb ik nooit diep over Psalm 126 nagedacht, totdat een zuster in de Heer mij pas geleden attent maakte op zijn rijke inhoud.

Ps. 126:1-6 – *“1 Een lied Hammaëlôth. Als de HEERE de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen, die dromen. 2 Toen werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De HEERE heeft grote dingen aan dezen gedaan. 3 De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd. 4 O HEERE! wend onze gevangenis, gelijk waterstromen in het zuiden. 5 Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. 6 Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.”*

Het gaat mij in deze prediking vooral om vers 5 en 6a: *“Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende;.....”* Ieder nieuw, wedergeboren kind van God wil zo graag zaaien voor Jezus. Hij of zij wil zo graag het Evangelie verkondigen, getuigen over Jezus en de redding door Zijn Offer aan het kruis van Golgotha. Hij of zij wil zo graag het ontvangen Woord, het levende Brood des Levens, doorgeven aan hongerige zielen die Jezus nog niet kennen. Maar de bijbel maakt duidelijk, dat zij die het Evangelie willen zaaien om zielen voor Jezus te winnen, dat zullen doen met tranen en met geweën. Hieraan wil ik in deze prediking enkele belangrijke woorden wijden. Het maakt ons duidelijk, dat de blijde boodschap van het Evangelie van de verlossing door Jezus niet goedkoop is. Jezus moest ervoor sterven. Hij moest de volle prijs betalen om vruchten te kunnen voortbrengen. En ook wij zullen de prijs moeten betalen als we vruchtbaar willen zijn.

Maar laat ik met vers 1 van deze psalm beginnen. We lezen hier dat de Heer de gevangenen van Sion heeft wedergebracht. Uiteraard slaat Psalm 126 in eerste instantie rechtstreeks op het volk Israël, dat ooit gevangen was in Egypte, maar desondanks zijn er voor ons ook wijze lessen te leren. Ook wij waren ooit gevangenen, ja, wij waren zelfs ook slaven. Wij waren slaven van de zonde, gebonden aan onze verdorven karakters en aan de genietingen van het vlees. Wij waren gevangenen van satan en geketend aan een verdorven wereld. Maar prijst God, Jezus bracht ons terug in een herstelde relatie met God de Vader.

Jes. 61:1 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;”*

Jezus stierf voor ons en stortte Zijn Bloed voor ons, om ons voor altijd vrij te maken. Waren wij tijdens deze ervaring niet gelijk degenen die dromen (Ps. 126:1b)? Dachten wij toen niet dat wij droomden? Wij konden onze vrijmaking haast niet geloven. Maar er gebeurde iets wondervols in ons binnenste. We voelden dat de zware last van de zonde werd weggenomen, wij ervoeren een heerlijke vrijheid binnenin. Wij ervoeren Jezus' diepe rust en vree. En toen, ..., *“Toen werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met gejuich;.....”* (vers 2a). Met welk een overweldigende blijdschap werden wij toen vervuld. Het was zo'n grote blijdschap en er was zo'n grote verandering in ons teweeggebracht, dat de mensen in onze omgeving (niet alleen onze broeders en zusters in de Heer, maar ook de ongelovigen) over ons zeiden: *“De HEERE heeft grote dingen aan dezen gedaan.”* (vers 2b). Ja, broeders en zusters, ik denk dat ieder van ons kan beamen dat toen onze getuigenis was: *“De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; dies (d.w.z. daarom) zijn wij verblijd.”* (vers 3).

Maar dan opeens spreekt de psalmist in vers 4 opnieuw over een gevangenis: *“O HEERE! wend onze gevangenis, gelijk waterstromen in het zuiden.”* Wat is dat voor een gevangenis? Zeker niet de gevangenis van Egypte en van zonden en de wereld, waaruit de Heer ons verlost bij onze wedergeboorte. Neen, dit is een andere gevangenis. Het is een gevangenis

van dorheid en droogte, want de psalmist spreekt over waterstromen in het zuiden. De rivieren, beken en waterstromen in de hete woestijnen van Zuid-Israël verdampen door de heersende, hoge temperaturen. De hitte is er verzengend. Maar als God dan weer de regenschenkt, worden de rivierbeddingen opnieuw gevuld met kolkende watervloeden. Regens zijn een geestelijk schaduwbeeld voor de Heilige Geest. Als wij net wedergeboren zijn en vervuld met de Heilige Geest, dan vloeien er uit ons binnenste stromen van levend water. Maar door de sleur van alledag en door de tegenstand die wij in onze geestelijke levens regelmatig moeten ervaren, verdampen deze levende wateren en worden ook wij dor en droog en mat. Met name zullen wij tegenstand ervaren als wij getuigen van Jezus en het Evangelie willen uitdragen. Vooral p as wedergeboren, nieuwe zielen begrijpen vaak niet, waarom de mensen zo tégen hen zijn.

Het is daarom, dat de psalmist hen wakker moet schudden. *“Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; .....*” (Ps. 126:5-6a). Wie het zaad van het Evangelie wil zaaien, moet zich realiseren dat dit grote moeite, ja zelfs zware inspanningen zal kosten. Zulke grote inspanningen dat men vaak weent van ellende. Immers, de Israëlitische akkerbouwer die het land bewerkte, moest zich grote inspanningen getroosten. Het klimaat was heet en het land droog. Hij moest het land vrijmaken van zware stenen, hij moest ploegen en daarna eggen. Daarna torste hij zware zakken zaad op zijn schouders naar de akkers. En vervolgens moest hij gaan zaaien. En broeders en zusters, een zaaier die een akker van slechts  een hectare bewerkt, loopt al gauw een paar kilometer te sjouwen. G een wonder dat soms de tranen van vermoeidheid over zijn wangen biggelden.

Maar t och schenkt mij deze uitleg, dat het zaaien van het Evangelie en Gods Woord ook met moeiten, hinderpalen en tegenstand gepaard zal gaan, geen volle bevrediging. T otdat de Heer mij Joh. 12:24-26 in gedachten bracht: *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven. Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.”*

D it is het, wat wordt bedoeld in Ps. 126:5-6a – *“Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; .....*” Iedere wedergeboren christen, die de lieve Heiland Jezus Christus wil volgen en over Hem wil getuigen, ieder die het Evangelie wil verkondigen en wil prediken, zal ook moeten sterven als het tarwegraan. Hij of zij zal volledig het eigen ego en het oude karakter moeten willen prijsgeven. Maar d an mogen er ook vele vruchten worden verwacht.

En dit was ook de ervaring van de apostel Paulus! 2 Cor. 4:10-12 – *“Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.”*

Paulus ervoer in zijn eigen lichaam de dood van Christus, maar hij ervoer ook het leven van Christus' Opstanding. En hij kon uit ervaring getuigen: *“De dood werkt wel in mij, de prediker, maar daardoor komt het leven van Jezus in de harten van al mijn toehoorders”.*

Geliefde broeders en zusters, Jezus was het tarwegraan dat in de aarde viel en stierf. Hij werd door God de Vader verbrijzeld. Maar daardoor bracht Hij bovenmate veel vrucht en h eel veel zaad voort. Jes. 53:10a – *“Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt ; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, ...*” Dit is ook de weg die wij uit genade in Jezus Christus mogen gaan, als wij vruchtbare getuigen en predikers willen zijn. Dan moeten ook wij sterven als het tarwegraan. Als wij dit accepteren en dan onder de kracht en de zalving van de

Heilige Geest zullen uitgaan, dan zal er iets wondervols gebeuren. Want het handjevol zaad, dat wij uitstrooien op de vruchtbare akkers van de harten van de mensen die willen luisteren, zal overvloed voortbrengen, rijke schoven die wij met gejuich zullen binnenbrengen.

Ps. 126:6b – “.....; *maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.*”

Er zal een overvloedige oogst zijn. Vele vruchten zullen worden binnengebracht.

Ps. 72:16 – “*Is er een handvol koren in het land op de hoogte der bergen, de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; en die van de stad zullen bloeien als het kruid der aarde.*”

Moge de Heiland u en mij zegenen met deze overvloed en ons vruchtbaar maken als wij voor Hem zaaien. Want Spr. 11:18b belooft ons: “.....; *maar voor dengene, die gerechtigheid zaait, is trouwe loon.*”

Amen.